

Au fost zile când lumea Vorbea despre mine , Ca despre o fată dispărută . Am fost
doar prizoniera

Unor mari minciuni nevinovate

Despre o galaxie scufundată

Într-o gaură neagră a universului .

În apărarea mea ,

Am învățat să am aripi ,

Să lupt sub aceleași stele

Cu toate misterele Pământului .

Am făcut din cer un jurnal

În care am scrijelit

Despre febra neagră a tuturor oamenilor ...

Ca mine ... ca tine ... ca noi ...

Am construit orașe întregi de vise

Din ziua zeri până azi

În care s-au adunat

Colecții imense de lumină și bucurie .

Acum ,ei vorbesc despre mine ,

Ca despre fata care a învins cerul .

Și nu am făcut decât să trimit

Acel tren al orfanilor de vise

În alte galaxii , nelocuite .